

אופן הסרת החסימות והצמחה

"אמר רבה בר חיננא סבא ממשmia דבר, מהתפלל כשהוא כורע בברוחו, וכשהוא זוקף זוקף בשם, אמר שמויאל Mai טעםך דבר, דכתיב: 'ד' זוקף כופים' (תהלים קמו, ח), מתייב, ומפני שמי נחת הוא' (מלאיכי ב, ה), מי כתיב בשמי, מפני שמי כתיב". "רב ששת כי כרע כרע בחזרא, כי זקייף זקייף כחזרא". (ברכות יב, א)

בשעה שקדם לא הגיע עדין לשלהות מעלהו, ישנו בו עוד כמה כחות רעים, שאינה לכפומם ולכפיהם. אבל פאר בזאת אל הפללית של ידיעת ד' באהמת, ורקיש בעצמו כי על ידי הופעת העוזה מתגדלים ומתגברים כל כחות נפשו, מאחר שהנפשו לטוב. כי בעצם נפש [קדם] טוביה היא, וראיה להוסף אמץ וחזק, ובראות שבת אין כי אם מקירות של חשכת הגוף. וכאשר כבר נצח וטהר את המקורים, הרי כל מה שהוא מוסיף הוא מוסיף טוביה, ומטובה השלמה היא לא חלשת הנפש, כי אם השלטנות עד ישעמה באלהים סיימ.

על כן אמם הכהנה בקיימת הכהנות נחוצה היא לצרף העוזה, אבל אין זה כי אם בתור הגנה אל הפללית, והפללית היא להאר בואר ד' ברב עד וחדוה, ושם כל כחות נפשו מזדקפים וקומים ברב אמץ ולם חיים אדריך ונעה, " מפני שמי נחת הוא", בעסקו בזרקה בקישת הכהנות הרעים, המעקבים משלהות ידיעת שם ד', אבל "בשמי" לא כתיב כי אם "אשגבתו כי ידע שמי" (תהלים צא, יד).

בין דרך העוזה של בעור כרע מלחמות-הנפש, לדרך ההתרכזות לחזקה במעלהות נשגבות, ישנו בין גבדלים, בתאר החיצוני של הנגטן, וגם בparesh הפניית שבענש ביחס אליו. כי על ידי התנדודים של הכהנות הטובים, ובראשם עם הבינה ותשפט, נעשית דחיהם של הכהנות רעים, והם נקיים שלא מדעת וחשך עצם, שברי ברצון והוא כל עם סוף להתרחב ולהתחזק. אבל תוספת היה וגהgorה של הכהנות הטובים, באה היא מעצם עם מיטים הנוטוע בהם, שהם מוסיף אמץ ומתקזחים, כיון שקדם מסיר בבחירה בטובה את המניעות ופסוקים המעקבים מאריך. ובתאר אףו הנגטן, הגה בסילוק בריאות, כל מה שימהר אדם לנער מהן פצמו (כנף מעיל - להסיר אחריות להפטר מדברים חיצונים) הוא משבח, וברגע אקד יכול הוא לעלות, משפל בריאות עד רום טהרה וsilok כל רע, מלם גבורה עד הבינה, שהוא יסוד הטעובה הנטוועה בנפש. מה שאין כן בזקיה אל פועלות הקדושים, שלון מדרגות רבotta זו למעלה מזו, שחוותם כלן היא דעת ד', ונאמר בה "במפלא ממך אל תדרש" (חגיגה יג, א), על כן צריך להתנהג בעלותו בונמת וזכריה. "וכי כרע", בהקנעת הסלהות, "כרע בחזרא", שנקף לא מכם חיים שבע, כי אם מהקרים של עם שמחוץ לו, ולא בקדמה כי אם בכת אמת, "וכי זקייף" להשגת פעולות ותרונות קדשה ודעת ד', "זקייף כחיזא", שזקיף מפה סחרים העצמי שבקרבו ובונת וזכריה – "וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון ביום" (משל ד, יח). (einiah ברכות פ"א, קסיה-קסו)